

عنوان مقاله:

مقایسه اثربخشی درمان مبتنی بر شفقت و درمان به روش ماتریکس بر پیشگیری از بازگشت معتادان در حال ترک به مواد مخدر شهر اهواز

محل انتشار:

چهارمین همایش ملی آسیب شناسی روانی (سال: 1402)

تعداد صفحات اصل مقاله: 14

نویسندگان:

معصومه جانکی - دانشجوی کارشناسی ارشد روانشناسی بالینی، واحد اندیمشک، دانشگاه آزاد اسلامی، اندیمشک، ایران

جهانگیر میرزاوندی - استادیار، گروه روانشناسی، واحد اندیمشک، دانشگاه آزاد اسلامی، اندیمشک، ایران

خلاصه مقاله:

پژوهش حاضر با هدف بررسی تفاوت اثر درمان مبتنی بر شفقت و ماتریکس بر خودکارآمدی، پیشگیری از بازگشت و کنترل هیجان معتادان در حال ترک به مواد مخدر شهر اهواز انجام شد. جامعه آماری شامل تمامی معتادان در حال ترک به مواد مخدر در مراکز درمان اعتیاد شهر اهواز در سال ۱۴۰۱ بود و از بین جامعه آماری، بصورت هدفمند تعداد ۴۵ نفر طبق ملاک های ورود انتخاب شده و بصورت تصادفی به سه گروه ۱۵ نفره تقسیم شدند بصورت تصادفی در دو گروه آزمایش و یک گروه کنترل قرار گرفتند. جهت جمع آوری داده از پرسشنامه عقاید وسوسه انگیز رایت (۲۰۰۳) استفاده شد. گروه آزمایش اول درمان مبتنی بر شفقت بر اساس پروتکل درمان متمرکز بر شفقت گیلبرت (۲۰۰۹) در ۱۰ جلسه و گروه آزمایش دوم درمان ماتریکس، پروتکل آموزشی برگرفته از پژوهش مکری (۱۳۹۲)، در ۲۴ جلسه را دریافت کردند. نتایج تحلیل کواریانس تک متغیره و چندمتغیره و آزمون تعقیبی بن فرونی نشان داد که نسبت F تحلیل کواریانس تک متغیره برای پیشگیری از بازگشت ($P < 0.05$ و $F = 91.50$) به دست آمدند و این یافته ها نشان داد که در متغیرهای وابسته بین گروه-های سه گانه تفاوت معنی دار دیده می شود.

کلمات کلیدی:

درمان مبتنی بر شفقت، درمان ماتریکس، پیشگیری از بازگشت

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1954991>

